

Wyższa Szkoła Technologii
Informatycznych w Katowicach

REFERAT PRACY DYPLOMOWEJ

Temat pracy: Cykl grafik cyfrowych „Pamięć materii”

Autor: Sandra Jastrzębska

Nr albumu: 5294

Studia niestacjonarne

Promotor: dr Natalia Romaniuk

Kategorie: grafika cyfrowa

Słowa kluczowe: grafika cyfrowa, stany emocjonalne, cielesność, dualizm

1. Cel i podstawowe założenia

Celem mojej pracy było stworzenie cyklu grafik cyfrowych, spójnych pod kątem jakościowym i ideowym o tytule „Pamięć materii”. Poruszane przeze mnie zagadnienie dotyczy materii jako ciała ludzkiego i zachowanej przez nie pamięci. Pamięcią w tym przypadku są doświadczenia, traumy, historie jednostki, które mają widoczny i niewidoczny wpływ na ciało ludzkie, a także jego dualizm dzielący go na ciało (materię) i duszę (rozum). Mój cykl grafik cyfrowych, ma za zadanie skłonić odbiorcę do przemyśleń na temat ciała, oraz zachęcić go do rozszerzenia sfery wyobrażenia o cielesności.

2. Realizacja projektu

Pierwszym założeniem projektu było znalezienie inspiracji do stworzenia cyklu grafik. Swoich inspiracji zaczęłam szukać w filozofii, gdzie odnalazłam rozważania na temat dualizmu, czyli podziału ciała i duszy / rozumu na dwa osobne składniki naszego „ja”. Poruszenie kwestii dualizmu wydało mi się istotne w tematyce ciała, ponieważ zmienia on odbiór ciała i zadaje pytanie czym tak naprawdę jest. W filozofii ciało często określane jest jako „materia”, które ukazuje poniekąd lekceważący stosunek do jego istoty.

Kolejnym etapem moich poszukiwań inspiracji stała się psychologia, a mianowicie zagadnienie psychosomatyki. Tu także odnalazłam podział na ciało i umysł oraz ich wzajemne relacje, które zaprzeczają klasycznej myśli dualizmu filozoficznemu, dzielącego ciało i umysł na dwa osobne byty, niezależne od siebie. Relacja ta ma wpływ na wygląd ciała, czyli jego pamięć. Odnalazłam także natchnienie w tematyce traumy oraz innych czynnikach psychofizycznych mający wpływ, oraz odciskającym piętno na ciele ludzkim.

Po zakończeniu rozważań filozoficznych i psychologicznych podeszłam do zagadnienia ciała w sztuce XX wieku oraz poruszanej problematyki cielesności w twórczości artystów. Chciałam również pokazać różnice ukazania ciała ludzkiego w zależności od nurtu, w którym zostało przedstawione.

Ostatnim punktem moich poszukiwań było odnalezienie inspiracji wśród artystów tworzących współczesne grafiki. Wybór mój padł na artystów

dotykających tematyki ciała, których sztuka jest ukazana w sposób narracji emocjonalnej. W ich pracach odnalazłam najbliższą mi formę ekspresji, która dodała mi odwagi w wyrażaniu własnych emocji poprzez własną sztukę.

Na koniec przystąpiłam do realizacji części graficznej. Po uzyskaniu inspiracji zaczęłam tworzenie cyklu grafik w programie Adobe Photoshop. Wybrałam grafikę cyfrową jako formę przekazu artystycznego, ponieważ jest to medium, którym najlepiej się posługuję, pozwalające mi osiągnąć zamierzony efekt.

Do stworzenia cyklu potrzebowałam zdjęć tytułowej materii, czyli ciała. Wykonałam kilkanaście zdjęć modelce, spośród których wybrałam kilka, na których ciało przedstawiało odpowiednie ułożenie, mogące mnie zainspirować. Cykl zabarwiony jest moimi doświadczeniami i przemyśleniami, dlatego stworzyłam go pod wpływem emocji, ekspresyjnie, bo w takim działaniu odnajduje się najlepiej.

W programie Adobe Photoshop zaczęłam przerabiać ciało, deformować je, szukać struktur oraz faktur. Barwami dominującymi są odcienie niebieskiego, zielonego i fioletowego, które sprawiają, że ciało staje się odrealnione, przenoszone do strefy wyobrażeń, poza jaźń. Odrealnienie to, spowodowane jest balansowaniem ciała w strefie dualizmu, czyli pomiędzy materią a duszą / umysłem. Akcentem stał się kolor czerwony, jako, że barwa ta odpowiada emocjonalności i ekspresyjności, którą nacechowane jest ludzkie życie. W swoich niektórych pracach zastosowałam także odwrócenie kolorów, czyli zamianę cienia z światłem, aby bardziej podkreślić to, że ciało znajduje się w innej strefie, poza zwykłą fizycznością. Zdeformowane fragmenty oraz zarysowania ciała odpowiadają tytułowej pamięci materii, czyli odcisniętemu piętenu, traumie

oraz historii jednostki. Niektóre z ciał poddałam odbiciu wertykalnemu i horyzontalnemu, podwajając jego obecność, ukazując w ten sposób wizualnie jego dualność, która stworzyła organiczną postać ciała z duszą / umysłem. Zastosowane „ziarno” symbolizuje szum, czyli zakłócenie w odbiorze własnego ciała i konfliktu pomiędzy „ja” jako cielesnością, a „ja” jako duszą / rozumem.

3. Efekt końcowy

Ostatecznie powstało osiem prac. Podłoże jakie wybrałam do wydruku moich prac to na papier bawełniany lub celulozowy o gramaturze nie mniejszej niż 210 g, druk pigmentowy. Wielkość wydrukowanych prac to 100 x 70 cm.

